

Reseberättelse arabiskastudier i Libanon

Jag läste standardarabiska på Université St Joseph i Beirut hösten 2017. Det var en fyra månader lång kurs som fokuserade på såväl skriven som talad standardarabiska. Den var arbetsintensiv med mycket hemarbete. Inför varje lektion skrev vi nyhetsartiklar om pågående händelser i Libanon och världen. Varje vecka höll vi också muntliga föredrag om ämnen vi ibland tilldelades och ibland själva valde.

Undervisningen innehöll traditionell språkinläring med glosförhör och skrivuppgifter, men också inslag som ljudinspelningar och teater. Den var uppbyggd kring olika teman. En vecka läste vi exempelvis om brott och straff för att nästa ta oss an handel. Undervisningen hölls nästan helt på arabiska. Ibland gav läraren förklaringar på franska (eftersom det är ett fransktalande universitet var det franska som var arbetsspråk och inte engelska).

Området som universitetet ligger i var centrum för den franska administrationen under den tid Libanon var franskt mandatområde. Många som bor och arbetar där nu talar franska.

Innan kursstart delades studenterna in i olika nivåer beroende på hur mycket arabiska de läst tidigare. Då jag tidigare studerat mycket dialekt, men väldigt lite standardarabiska var det svårt att hitta rätt nivå. Likheterna i vokabulär mellan dialekt och standardarabiska gjorde det för lätt i de lägre nivåerna. Jag var först i en lägre nivå. Det var bra att gå igenom grammatiken från grunden, men blev ute tillräckligt utmanande eftersom jag redan kunde det mesta av vokabulären. I de högre förstod jag mycket av vokabulären, men saknade grammatik. Jag kompletterade därför med självstudier och privatlektioner för att fylla igen grammatiska luckor.

Klasserna var relativt stora med 15-20 personer i varje grupp. Men läraren såg till att alltid ge individuella kommentarer och kritik.

Jag lärde mig mycket, framförallt av kursens skriftliga delar. Att skriva nyhetsartiklar var värdefullt för att bättre förstå tidningar och nyhetssändningar. Vi fick fritt välja ämnen vilket gjorde att jag kunde anpassa mig till frågor jag arbetar med som journalist.

Då jag hittills aldrig behövt tala standardarabiska i mitt arbete såg jag kursens muntliga delar som mindre användbara än de skriftliga och kunde ibland känna att de inte fyllde något praktiskt syfte. Men de var bra för att lära in grammatik och vokabulär.

Mycket fokus låg på vokalisering och grammatiska regler. Men jämfört med andra kurser i standardarabiska jag tittat på var delar av kursen på Université St Joseph praktiskt inriktad och tog sig an samhällsfenomen man kan stöta på som journalist.

Efter att ha läst kursen har jag lättare att förstå den arabiska som talas i nyhetssändningar. Jag hade önskat att den hade ännu större fokus på just den arabiska som används i medier, men skulle behöva komma upp i en ännu högre nivå för att komma dit. Enligt administrationen är de högsta nivåerna till stor del inriktade på medier och litteratur.

Jag läste en kompletterande kurs i mediearabiska på Saifi Institute som gick ut på att lyssna på nyhetssändningar och läsa nyhetsartiklar. I den var det inget krav att tala standardarabiska under lektionerna. Fokus låg på förståelse av tidningar och nyhetssändningar i radio och tv.

Att läsa standardarabiska på Université St Joseph var en värdefull erfarenhet som fördjupade mina kunskaper i arabiska och gjorde att jag förstår tidningar och nyhetssändningar bättre, vilket jag redan har haft användning av i mitt arbete. Jag skulle vilja läsa ytterligare en termin för att obehindrat kunna förstå arabisktalande medier.

Lina Malers